

תת"ע 10887/05/16 - מדינת ישראל נגד מרציאנו שמחה-הוגו

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

11 ספטמבר 2016

תת"ע 10887-05-16 מדינת ישראל נ' מרציאנו שמחה-הוגו

לפני כבוד השופט טל פרי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרציאנו שמחה-הוגו

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד איתי פרץ

אין התייצבות לנאשמת

הכרעת דין

פתח דבר

הנאשמת עומדת לדין בעבירה של אי ציות לתמרור עצור (302), בכך שלא עצרה את רכבה לפני קו העצירה - עבירה בניגוד לתקנה 22(א) ביחד עם תקנה 64(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

ביום 06.06.16 כפרה הנאשמת במיוחס לה וטענה: "אני עצרתי. מתקשת על זה, וזו הסיבה שאני פה. צילמתי המיקום שעמד בו השוטר משמר אזרחי, משני כיוונים כדי שתראה שהוא לא יכול היה לראות אותי....". אשר על כן נקבע התיק להוכחות.

הנקודות שאינן שנויות במחלוקת

אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשמת נהגה ברכבה ברחוב תל אביב בנס ציונה, ביום 20.10.15, שעה 07:55 בבוקר והתקרבה לצומת עם רחוב ראובן לרר.

בכיוון נסיעת הנאשמת מוצבים שני תמרורי עצור, משני צדי הכביש, וקו עצירה ברור המסומן על גבי הכביש.

הנקודות השנויות במחלוקת

לגרסת הנאשמת, עצרה היא את רכבה בקו העצירה וצייתה להוראות התמרור כדת וכדין, ואילו השוטר שעמד ברחוב ראובן לרר לא יכול היה לראותה.

מנגד, טוענת התביעה, כי הנאשמת לא עצרה את רכבה לפני קו העצירה, ופנתה ימינה ללא עצירה. השוטר עמד עמוד 1

רגלית במרחק של כ- 40 מטרים מקו העצירה, בחניית בנין 15 ברחוב לרר, והבחין במתרחש.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העיד המתנדב אמנון ארז (להלן "השוטר"), שערך את הדו"ח (ת/1), מזכר (ת/2) וסקיצה של האירוע (ת/3).

השוטר הסביר כי עמד בחניון בנין מס' 15 מרחק של כ-40 מטרים מהצומת, מקום בו הבחין היטב בתמרור ובקו העצירה והיה בקשר עין רצוף עם הנאשמת, והבחין בה פונה ימינה, בנסיעה רצופה, ללא שעצרה לפני קו העצירה.

הנאשמת הייתה ברכב עם 2 ילדות אשר ישבו במושב האחורי.

הנאשמת נעצרה בסמוך לבית מס' 14 שם שהה מתנדב נוסף, אברהם צבי, אשר ערך מזכר (ת/4), אשר הוגש בהסכמה ללא צורך בעדותו. יוער כי המתנדב צבי לא הבחין בביצוע העבירה אלא רק עצר את רכב הנאשמת בהוראת ע"ת/1. הנאשמת טענה בדבריה הנהג: **"אני עצרתי זה לא נכון שלא עצרתי, אני עומדת על זה שעצרתי, מהזווית שאתה עומד אתה לא יכול לראות, הבנות מאחרות לבית הספר, אתה יודע שזו טעות שאתה רושם הדוח, קו העצירה נמצא לפני התמרור, אתה לא יכול לראות"**. הנאשמת חתמה על קבלת הדו"ח.

במהלך חקירתו הראשית העיד השוטר ביחס לכפירתה של הנאשמת כי **"מהיכן שאני עומד, בתנאים שציינתי, יכולתי לראות לחלוטין, ואני לא אעמוד בשום מקום ולא אעצור נהג על סמך השערות או דמיונות. לא בשביל זה אני מתנדב לאכוף תנועה"** (עמ' 3 ש' 18-19 לפר').

במהלך חקירתו הנגדית של השוטר הגישה הנאשמת תמונות שצילמה במקום האירוע, לטענתה בזמן אמת, (נ/1-2) וניסתה להוכיח בעזרתן שממקום עמידת השוטר לא ניתן לראות את קו העצירה.

השוטר הסביר כי התמונות אינן משקפות את מקום עמידתו בעת האירוע. לדבריו התמונה מגמתית ומצולמת מזווית שאינה נכונה. השוטר עמד על כך ש**"אני עומד במקום כזה שאם אני לא רואה אני לא עומד"** (עמ' 3 ש' 29-30).

כאשר הטיחה הנאשמת בשוטר כי היום הוא לא עומד במקום וכי החליף את מקום האכיפה ענה הוא כי אין הדבר נכון וכי מקום עמידתו משתנה בהתאם לסוג האכיפה ולעבירה הנאכפת.

פרשת ההגנה

הנאשמת העידה להגנתה.

הנאשמת טענה כי עצרה בעצור.

הנאשמת החלה טיעוניה בציון אופייה הטוב ובהעדר נקודות ברישיונה. בחקירתה הנגדית חזרה בה וציינה כי בעברה

הרשעות אך ללא נקודות.

הנאשם טענה כי היא אוספת, באופן קבוע, ילדה ברחוב תל אביב 4 בסמוך לתמרור העצור. לדבריה "**התחלתי בנסיעה, בדקתי שהבנות חגורות....**" (עמ' 4 ש' 29). לאחר מכן ציינה כי עצרה בעצור. (עמ' 4 ש' 30)

בחקירתה הנגדית, שינתה הנאשמת את גרסתה לעניין צילום התמונות וטענה כי תמונה אחת צולמה עם השוטר ותמונה נוספת צולמה "**לאחר שהורדתי את הילדה בבית הספר**" (עמ' 5 ש' 17).

הנאשמת ביססה הגנתה על כך שרכב חנה במקום מצד ימין, ורכב זה אילץ אותה לגלוש באיטיות לפנות ימינה (עמ' 5 ש' 13). הנאשמת מאשרת כי רכב זה הוא אשר מופיע בצילום (נ/2). לטענתה הייתה כל הזמן עם רגל על הברקס אך גלשה באיטיות כדי שיהיה לה שדה ראייה ונכנסה לצומת בנסיעה רצופה. (עמ' 6 ש' 1-2)

דין והכרעה

בפני גרסה מול גרסה, לאחר שהזהרתי את עצמי, אני קובע כי אני מעדיף את גרסת השוטר על פני גרסת הנאשמת.

גרסת השוטר הינה סדורה בהתאם לדו"ח, גם בחקירתו הנגדית עמד על גרסתו, צייר סקיצה של מקום האירוע התואמת לתמונות שהציגה לו הנאשמת והסביר כי הזווית ממנה בוצע צילום התמונה אינה זווית נכונה ביחס למקום עמידתו.

אין ספק כי התמונות אותם הציגה הנאשמת, הינן מגמתיות ואינן משקפות את המציאות בשטח שכן זווית הצילום אשר נבחרה אינה תואמת את מבנה העין האנושית ולא מצאתי כל הגיון כי שוטר אשר אוכף עבירה של אי ציות לתמרור עצור יעמוד במקום בו הוא לא יכול לראות את התמרור ואת הרכבים אשר מבצעים את העבירה.

השוטר הותיר בי רושם חיובי ולא מצאתי כל סתירה בעדותו. מנגד גרסתה של הנאשמת נסתרה, לא פעם, כך לגבי מועד צילום התמונות וכך גם לגבי עברה התעבורתי אשר התברר כקיים.

טענת הנאשמת כי רכב חסם את שדה ראייתה ואילץ אותה לגלוש לא עולה בקנה אחד עם התמונות אותם הגישה שכן בנ/2 נראה שדה ראייה פתוח ללא כל הפרעה. כפי שכבר צוין לעיל, התברר כי נ/2 צולמה רק לאחר שהורידה הנאשמת את 2 הילדות בבית הספר כך שאין כל וודאות כי זה אכן היה מצב התנועה במקום בעת ביצוע העבירה.

לפיכך הריני לאמץ את גרסת השוטר ולקבוע כי הנאשמת לא ציינה לתמרורי העצור שבכיוון נסיעתה ולא עצרה לפני קו העצירה שבמקום.

אשר על כן הנני מרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה.

ניתנה והודעה היום ח' אלול תשע"ו, 11/09/2016 במעמד הנוכחים.

טל פרי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

הנאשמת הורשעה בהעדרה בביצוע עבירה כמפורט בכתב האישום.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשמת ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו: קנס.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו:

הנאשמת מחזיקה ברישיון נהיגה משנת '92 צברה לחובתה 8 הרשעות קודמות.

לאחר שהתחשבתי בדברי המאשימה לעונש דלעיל, ולאחר ששקלתי את השיקולים השונים, הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- קנס בסך 300 ₪.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בלוד.

ניתנה והודעה היום ח' אלול תשע"ו, 11/09/2016 במעמד הנוכחים.

טל פרי , שופט

הוקלד על ידי רות אליהו